

چهارشنبه ۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ | ۱۶ صفحه | ۱۰ هزار تومان | دوره سوم | سال سوم | شماره ۴۹
www.hammihanonline.ir

دولت هم چوب را می خورد هم پیاز را

گفت و گو با بهمن عشقی

رئیس اتاق بازرگانی تهران درباره سیاست های ارزی

گزارش بین الملل ۸-۹

پیمانکاران ارزان قیمت ترور یسم

داعش خراسان چیست

و چگونه نیمی از نیروهای آن تاجیکستانی اند؟

توقف حواشی با جرائم میلیاردری

گزارش سپهر خرمی

درباره اتفاقات این روزهای بیرون زمین فوتبال

روزنامه نگاری که دیپلمات نبود

کارنامه زندگی سید حسین فاطمی وزیر امور خارجه دکتر محمد مصدق

نگاه

هم میهن

سرنایی که از سر گشاد آن نواخته می شود

به بهانه تکاپوی جبران شکست
سیاست های فرزندآوری
پادادش های فراتر از قانونی

مهرداد خدیبر

معاون سردبیر

هرچند در شماره روز پنجشنبه ۳۰ فروردین و در گزارش مستدل و مستند همکارمان (سارا سبزی) به تفصیل توضیح داده شد که چرا ۶ سیاست کلان جمعیتی از قریب ۲۰ سال قبل تاکنون به افزایش تعداد مولایید یا فرزندآوری مورد نظر نینجامیده و تصریح شده از سال ۹۵ به این طرف رشد مولاید منفی است؛ به گونه ای که سالانه ۱۱۰ هزار نوزاد کمتر در ایران ما چشم به جهان می گشایند با این همه دولت همچنان بر این باور است که مشوق های اقتصادی کفایت می کنند. در تازه ترین مورد خانم مهندس کارگر نجفی معاون وزارت نیرو گفته ما در این وزارتخانه از قانون فراتر رفته ایم و خودمان تصمیم گرفتیم به ازای هر فرزند ۱۰ تا ۱۸ میلیون تومان پاداش بدهیم. بلافاصله این پرسش به ذهن متبادر می شود که به معاون وزارت نیرو چه ربطی دارد و توضیح این است که خانم مهندس معاون منابع انسانی است و خودشان هم در برنامه تلویزیونی تصریح کردند: «خودمان از قانون فراتر رفتیم چون احساس تکلیف می کنیم» و به نظر می رسد این فراتر رفتن به حدی است که نه تنها در قبال منابع انسانی وزارتخانه که در کلیت منابع انسانی احساس تکلیف می کنند. مجری می توانست بپرسد اگر خانواده ای فرزند سوم آورد و شرکت تابعه وزارت نیرو ۱۸ میلیون تومان پاداش داد و صاحب خانه کارمند شما به خاطر افزایش اعضای خانوار بر مبلغ کرایه ها افزود یا عذر آنان را خواست و ناچار از کوچ به منطقه ای پایین تر شدند چه؟ آیا باز هم احساس تکلیف خواهد شد؟ داستان اما فراتر از اینهاست و دلایل کاهش اقبال به فرزندآوری را باید متنوع تر دانست و در این یادداشت ۲۰ فقره را برمی رسم:

۱ فرزند حاصل ازدواج است. اگر به دنبال افزایش نفوس هستید ازدواج را تسهیل کنید. یک تصمیم درست درباره خدمت سربازی و اعطای معافیتی مانند آنچه در سال ۱۳۸۲ انجام شد ذهن و روان کثیری از جوانان را آزاد می کند و مانع بازگشت شماری از ایرانیان مقیم خارج از کشور را برمی دارد و به هیچ بوده خاصی هم نیاز ندارد. بله، مدت هاست که برای ثبت عقد ازدواج مدرک نظام وظیفه خواسته نمی شود ولی یا خانواده ها این شرط را قرار می دهند یا خود جوان خدمت گرفته به تأخیر می اندازد. البته ازدواج شرط لازم فرزندآوری است و کافی نیست و چه بساز و شوهر توافق کنند فرزند نیآورند!

۲ سطح دانش عمومی و آگاهی مردم نسبت به حقوق اولیه انسانی که به اراده آنها به دنیا می آید، بالا رفته است. هرچه این آگاهی بیشتر باشد حساسیت نسبت به حقوق او هم افزون تر است. از این رو با این قضیه با تأمل بیشتر برخورد می شود. افرادی را دیده ام که به لحاظ فلسفی درگیر این پرسش هستند که برای فرزند آینده چه پاسخی در برابر نقش خودشان در آوردن آنان به این جهان دارند؟ پدربزرگ های ما کی چنین دغدغه ای داشتند؟

دومین جلسه محاکمه امیر حسین مقصودلو (تتلو)

گزارش رسمی یک دادگاه

سرمقاله

تکرار یک اشتباه

علنی باشد؛ اما در این زمینه قانون دست ما را بسته است؛ گفته می شود که دادگاه علنی باشد اما مفاد آن انتشار پیدا نکند؛ من به عنوان قاضی ای که تجربه برگزاری دادگاه های علنی را دارم می توانم بگویم که برپایی محاکمات علنی و انتشار مفاد آنها به نفع من قاضی و دستگاه قضایی بوده است؛ وقتی در اثر برپایی دادگاه های علنی، ضعف ها و استدلالات مشخص شود، می توانیم در راستای رفع و تقویت آنها گام برداریم؛ از سویی دیگر دادگاه های علنی برای مردم هم از جهت آگاهی بخشی و سایر جهات مؤثر بوده و برای بسیاری از افراد مورد محاکمه نیز بازدارندگی بیشتری از اعمال مجازات داشته است.» دادگاه علنی فقط این نیست که چند نفر از مردم آنجا بروند. دادگاه علنی یعنی حضور بدون قید و شرط رسانه های مستقل و انتشار

گزارش کامل دادگاه از طرف آنها. ما پیشتر و به طور مکرر درباره اهمیت بسیار زیاد علنی بودن دادگاه ها نوشته ایم و شاید پرداختن به ضرورت علنی بودن دادگاه آقای مقصودلو به لحاظ اتهامات او فاقد اهمیت باشد ولی اگر قرار است که دادگاه آقای مقصودلو (تتلو) فقط با حضور کارکنان خبرگزاری وابسته به قوه قضائیه باشد و فقط آنها گزارش تصویری و خبری دهند، طبیعی است که عقل سلیم به چنین گزارشی شک کند و اعتماد ننماید، حتی اگر کاملاً هم منطبق بر حقیقت باشد. در حقیقت اگر این دادگاه غیرعلنی بود باید اعلام می شد و اگر علنی است باید همه رسانه ها باشند. منطق انحصار رسانه ای چیست؟ طبیعی است که این خبرگزاری بر حسب منبع وابستگی خود باید گزارش خبری و تصویری را مطابق مصالح آن منبع منعکس کند و این معادل بی اعتبار شدن گزارش خبری منتشره است. اگر قرار است که دستگاه قضایی نماد قانون گرایی و عدالت و انصاف باشد در گام اول توضیح دهد که مطابق کدام قانون و بر مبنای چه انصافی حضور در هر دو دادگاه او را منحصر به خبرگزاری وابسته به خود نموده است؟ آیا انتظار دارد که افکار عمومی به چنین گزارش هایی اعتماد نماید؟

تقریباً نوعی اتفاق نظر هست که وضعیت اطلاع رسانی رسمی و رسانه های حکومتی در ایران ناکارآمد و غیرقابل اعتماد است. ریشه این مسئله در عدم درک صحیح از کارکرد رسانه و کوشش برای به انحصار درآوردن آن بود و رسانه را به عنوان روابط عمومی خود می دانستند. هنگامی که جایگاه رسانه را با روابط عمومی یکسان بدانیم اعتبار روابط عمومی را افزایش نمی دهیم بلکه اعتبار و اعتماد به رسانه را نابود می کنیم. روابط عمومی ها بی طرف نیستند حتی اگر افراد خوب و توانا و کاربلدی هم مسئول آن ها باشند. از سویی دیگر یکی از مواردی که به بصیرت اجتماعی و درک مشترک از امور کمک می کند و به تعبیری در فرایند اجتماعی شدن نقش مهمی دارد، برگزاری علنی دادگاه ها است. نکته جالب اینکه شخص آقای اژه ای خیلی خوب به این موضوع اشاره کرده و گفته اند که «ما در برخی موضوعات مبتنی بر قانون اساسی جلو نرفته ایم و محدودیت هایی را در طول دهه ها و سال ها ایجاد کرده ایم که تصور داریم این محدودیت ها به نفع ماست اما به اعتقاد من اگر نگوییم این محدودیت ها به ضرر ما بوده، حداقل باید بگوییم به نفع ما نیز نبوده است؛ برای نمونه قانون اساسی تأکید دارد به غیر از چند مورد استثناء، دادگاه ها و محاکمات،